

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 219/2021
17.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Дошена, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-855/20 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Дошена, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-855/20 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца у коју му се урачунава време проведено на задржавању у периоду од 29.07.2018. године до 31.07.2018. године. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од 1 (једне) године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљеном су враћени предмети ближе означени у изреци пресуде, а који се налазе на чувању у просторијама Полицијске станице у Пожеги. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати оштећенима ББ, ВВ и ГГ износ од 720.540,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Пожеги износ од 120.910,34 динара и суду износ од 43.886,00 динара, као и да на име паушала плати

суду износ од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-855/20 од 14.01.2021. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Ћирића, па је укинута пресуда Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка оштећених ББ, ВВ и ГГ и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и у целости жалба Основног јавног тужиоца у Пожеги, те је првостепена пресуда у неукинутом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Дошен, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 124. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-855/20 од 14.01.2021. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, са обавезним налогом да се изврши ново вештачење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд прекорачио оптужбу јер је у изреци побијане правноснажне пресуде, којом је окривљеног огласио кривим и осудио, изменио чињенични опис кривичног дела дат у оптужном акту јавног тужиоца и то тако што је изоставио одлучујућу радњу извршења кривичног дела без које нема одговорности окривљеног, а која се није могла доказати обављеним вештачењем, и то да је окривљени „започео претицање теретног возила НН регистарских ознака упркос видно постављеним вертикалним баријерама на левој половини пута испред дела коловоза на коме је уклоњен део асфалта и средином коловоза прошао мотоциклом поред баријера“, а која радња је окривљеном била стављена на терет у оптужном предлогу јавног тужиоца КТО.218/18 који је измењен поднеском од 02.06.2020. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Ћирића о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Пожеги К-326/18 од 19.10.2020. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став 2 и 3 другостепене пресуде Кж1-855/20 од 14.01.2021. године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, оспоравајући налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке, те указујући да на основу изведених доказа није са несумњивом сигурношћу утврђена узрочно-последична веза предметне саобраћајне незгоде и износећи сопствени чињенични закључак шта је искључиви узрок предметне саобраћајне несреће, бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, у суштини оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Поред тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду одредбе члана 124. ЗКП, обзиром да повреда те одредбе није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Дошена, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић